

צ'ון תורני שכונ'י

בעזה"י

אגדת של תורה

גליון 725

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל רח"י יוסף חיים אור-יהודה ת"ו

פרשת השבוע פרשת ויצא

כפתח האהל

אין יהודי שלא מתפלל בימים אלו מקרב

ליבו על כל חייל ישראל- באוויר ביבשה ובים- שישוב הביתה בשלום. אך בד בבד קשה להכיל את בעלי רגשי הנחיתות בקרב מחננו. רבים וטובים מתהלכים בימים אלו מבולבלים, שבויים בגלות הדעת, עליה אמר האר"י הקדוש שעיקר הגלות לא בשעבוד הפיזי כי אם גלות הדעת. דווקא בעת צרה הכי קל להתבלבל בין עיקר לטפל. דווקא עכשיו, בעיצומה של מערכה חובתנו לטפל, לזעוק ולהכריז, בטרם תקנה לה הטעות שביתה בלבבות, גם בלבבות עמלי תורה.

באזורים מסוימים כל מילואימניק זוטר עם מדים, גם אם תפקידו מסתכם בהכנת כוסות קפה למפקדיו, הופך בימים אלו לגיבור ישראל, כאילו עליו נשען העולם. בצל המלחמה עלול להשתמע כאילו היכלי הישיבות והכוללים פחות חשובים מבסיסי הצבא. דווקא בזמן המלחמה חובה עלינו לזכור: מאין באנו, לאן אנו הולכים, ובעיקר – מאין יבוא עזרנו. לאחר המלחמה עוד יבואו ימים לספור את שרשרת המחדלים שניפצו באחת, בבוקר שמחת תורה ה'תשפ"ד את הפנטזיה הצה"לית שעסקה במשך 75 שנה בהתפארות עצמית.

כל בר דעת מבין פשוט שאין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים ועל עמלי תורתו באש ובמים.

בימים אלו יש לחזק את מה שבימים כתיקונם מובן מאליו, החלק הקריטי בהצלחת המלחמה הוא לימוד התורה והתפילה. כפי שמופיע במדרש תנחומא: על הפסוק "אלף למטה אלף למטה". שנים עשר אלף חלוצי צבא וכנגדם שנים עשר אלף לתפילה ותורה. גם כשדוד המלך שלח את חייליו למלחמה, היה מושיב כנגדם כמות זהה של לומדים שבזכות התורה ניצלו. הגם שבזמן דוד המלך בוודאי המלחמה הייתה מלחמת מצווה כי הוא הרי היה מלך והיה בזמנו סנהדרין וחובה על הכל לצאת למלחמה, בכל אופן לומדי התורה נשארו לעסוק בתורה כדי להצליח במלחמה. כמו שהצבא זקוק בימים אלו לחיזוק גם לומדי התורה זקוקים לחיזוק. מצינו שני מלכי יהודה! שני מלכים שהיו צדיקים מאוד והקימו עולה של תורה, יהושפט!! וחזקיה!! נתחיל מחזקיהו שהוא יותר מוכר. חזקיהו היה מלך בתקופה הכי שברירית בהיסטוריה. סנחריב באותו זמן משל בכיפה וטלטל את כל העולם ובלבל את כל האומות... הוא כבר הספיק להגלות את עשרת השבטים בשלוש יגלות! והנה הוא כבר בדרך לינגלה' רביעית להגלות את מלכות יהודה... וכאן חזקיהו נהיה מלך וכעת הוא אמור איכשהו להתמודד מול סנחריב, האיש החזק ביותר בעולם!! חזקיהו מודיע מראש רבותי!! אנחנו אבודים... אין שום סיכוי מול סנחריב... חבל להשקיע משאבים.. חזקיהו נעץ חרב בבית המדרש והכריז: מי שלא עוסק בתורה יידקר בחרב... במילים אחרות: הוא לקח את כל התקציבים של הצבא, של התחמושת, של הנשק ואת הכל הוא הזרים לבית המדרש. הפסוק אומר: "חובל עול מפני שמך"- זהו שמנו של חזקיהו שהיה דולק בבתי מדרשות... חזקיהו הבהיר חד משמעית לכל יושבי יהודה... אין צבא... אין גדר הפרדה... אין הרתעה... אין יירוטים... אין כלום... יש רק דבר אחד!!! בית מדרש!! תעסקו בתורה והי יעזור...

חזקיהו לא ניסה להצטדק, אצל חזקיהו אין התנצלויות, אין התפתלויות, אין גם הסברים: שבזכות התורה שלנו חיל האוויר מצליח להרוג את המתבלים... והוא גם לא אומר: שאם הצבא מנצח זה רק בזכות אלו שלומדים תורה. לא!!! אצל

חזקיהו אין לומדים. אצל חזקיהו אין כלום!! כי באמת אין כלום!! אצל חזקיהו יש אך ורק בית מדרש. כל התקציב הולך אך ורק לתחזוקת בית המדרש, אצל חזקיהו הביטחון זה עד הסוף!!! לא השתדלות ולא כלום!! וחזקיהו באמת מנצח בגדול!! בענק!! המשך בעמ' האחרון <<

זמני השבת

הדלקת נרות **4:15** מוצאי שבת **5:17**

נא לשמור על קדושת הגליון **5:50** וית' לית' **5:50** אין לקרוא בשעת התפילה

אָהַל הַחַיִּים

מצוה לברך בסעודות השבת על "לחם משנה", דהיינו שני לחמים או חלות, והנה מצוי הדבר, שאין לאדם שתי חלות ללחם משנה, וברצונו לצרף לחלה האחת שבידו, חלה נוספת מן המקפיא, שהיא עדיין קפואה ואינה ראוייה למאכל, והשאלה הנשאלת אם נכון לעשות כן, או שאין חלה כזו מצטרפת ללחם משנה?

אין חיוב לבצוע משתי החלות בסעודת השבת, ולא נאמרה מצות לחם משנה אלא בשעת הברכה, אבל לבצוע אין חיוב אלא מחלה אחת. ומעתה נראה שכיון שאין חיוב לבצוע משתי החלות, אם כן מותר לברך על שתי חלות אף שאחת אינה ראויה עדיין למאכל.

ואף שאין החלה ראויה עדיין למאכל בשעה שהיא קפואה, מכל מקום כתב מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל, שהואיל והיא עתידה לאחר זמן להיות ראויה למאכל, לאחר שהיא תפשיר, ואין צורך בשום פעולה על מנת להביאה למצב שתהיה ראויה למאכל, ראויה היא גם כעת למצוות לחם משנה. וכן סברו רבים. הרב וואזנר בעל שבט הלוי זצ"ל חלק וסבר שראוי להחמיר לכתחילה לעשות מאמץ, ולא לקחת חלה קפואה.

האם אפשר להחזיר את החלה חזרה למקפיא? ולא להשתמש בה בשבת?
מותר להחזיר את החלה למקפיא.

האם ניתן לצרף גם חלה פרוסה בשקית שלמה אך פרוסה?
במקום שאין כיכר שלמה, אפשר להשתמש בכיכר פרוסה כשהיא יחד.

להערות והארות, הנצח ות,
לעילוי נשמת וכו' 054-8566615
לקבלת העלון במייל נא לכתוב ל:
8444774@Gmail.com

אהל לחידוש

חידושים ופנינים לשולחן השבת

"ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו וישכב במקום ההוא"

יעקב אבינו הולך לחרן. דרך מלאה סכנות, גשמיות ורוחניות. עשוי אורב לו בדרך, לבן ממתין לו לרמותו. הוא הולך לנכר, לגלות, לבית מלא תרפים. מה מחכה לו? מה מצפה לו?

הקב"ה מבקש להגיעו ולנחמו, לבשרו. שלא ידאג, שלא יפחד. שזרעו יהיה כעפר הארץ, ויתברכו בו כל משפחות האדמה. לומר לו, שהארץ תהיה שמורה לו ולזרעו. ולהבטיח, שהוא לא יעזבנו עד שההבטחות יקוימו. ובכן, נשאלת השאלה האם הקב"ה מתגלה אליו ומבטחו? לא! הקב"ה מניח לו ללכת לחרן, בלי ההבטחות! יעקב אבינו יוצא מבאר שבע, עובר דרך ארוכה ומגיע עד חרן ומן השמיים לא אומרים לו מילה! בדרכו הוא עובר על פני הר המוריה, מקום המקדש, ולא רמזו לו שיש עבורו כאן בשורה, שיש מסר, נבואה. מדוע? **אומר המדרש:** "הוא לא נתן אל לבו להישאר שם ולהתפלל האם מן השמיים יעכבוהו? לא!! הוא הגיע עד חרן. והיה יכול להמשיך ולבוא אל לבן, ולשאת את בנותיו, ולהפסיד חלילה את כל הברכות הללו, את הנבואה המרוממת.

איך בכל זאת הוא זכה לזה? כאשר הגיע לחרן הוא עשה חשבון נפש, הרהר בלבו: "כלום יתכן שעברתי על מקום שהתפללו בו אבותיי, ולא התפללתי בו?" הרהור של חרטה. (כמה הרהורי חרטה עוברים בלבנו, על דברים שהיו צריכים להיעשות ולא נעשו, או שלא נעשו כהוגן. ומה אנו אומרים? חבל... בפעם הבאה, נשלים. אבל יעקב אבינו לא נהג כך.) הוא הסתובב כדי לחזור! אוהו... הוא היה מוכן ללכת חזרה את הדרך הארוכה, להסתכן במלכודת של עשוי הזועם, המחכה לו! הכל בכדי לתקן משגה! ואז אירע הכל, הדרך קצצה לו, הר המוריה נעתק ממקומו ובא לבית אל, והוא לן במקום, וזכה במחזה הנבואה, ובהבטחות הנשגבות, ובכל הכתרים. ומדוע? משום שהוא היה מוכן לחזור, לצעוד! צעד אחד והכל קורה!...

מי יודע כמה הפסדנו, בגלל שלא צעדנו את הצעד? כל אחד והצעד שלו. כי בשמיים מחכים לצעד, לצעד אחד. "לפתחו לי פתח כחודו של מחט!" נדע זאת לפעם הבאה. לא להסתפק בהרהור, בפליאה, בחרטה. אלא לפסוע ואז הכל יבוא לקראתנו. כי לפסיעה הזו מחכים!

הצעד הראשון הנדרש מהאדם יכול להיות קטן ביותר. חז"ל למדונו: "פתחו לי פתח כפתחו של מחט..." אף כאן אצל יעקב אבינו די היה ב"יהיב דעתיה למיהדר"ר! החלטה גרידא כבר זימנה לו סייעתא דשמיא שלא כדרך הטבע, והוא זכה לקפיצת הדרך. וכשהגיע למקום, שינה הקב"ה סדרי בראשית והחשיך את היום מוקדם יותר, כדי שיעקב יישן במקום ההוא ויזכה להתגלות ה' בחלומו. בהתגלות זו הבטיח לו הקב"ה דברים נשגבים הנוגעים לו באופן פרטי ולעם ישראל לדורותיו. את כל זה היה מפסיד, לכאורה, אלמלא התעורר לשוב, ולכל זה זכה על ידי החלטה לשוב על עקביו. החלטה ברורה כזו מהווה פתח כפתחו של מחט ומקנה לאדם את התואר של "הבא להיטהר". ומכוחה זכה יעקב לסייעתא דשמיא במידה גדושה ביותר.

אהל המעשה

אחד הרבנים בארצות הברית שמתפקידיו הרבניים היה לבוא פעם בחודש לאחד מבתי הסוהר הגדולים באזור מגוריו לחזק את אחינו בני ישראל השוהים שם, סיפר. ששנה אחת הוא בא לבית הכלא בערב יום ראש השנה ודיבר עם האסירים על מהותו של היום הגדול והנורא "ראש השנה". בתוך דבריו הביא את עצתם של חכמי ישראל שהרוצה לצאת זכאי ביום הדין אפילו אם רח"ל לא הרבה במעשים טובים בשנה החולפת, ולא זכאי שיגזרו עליו גזירות טובות רח"ל, אם יקבל על עצמו קבלה טובה, אפילו קבלה אחת! קבלה טובה זו תעזור לו לזכות ביום הדין. בסיום הדרשה, ביקש הרב מהאסירים לשבת חמש דקות עם עצמם בשקט, ושכל אחד מהם יקבל על עצמו לקיים איזו מצווה אפילו קטנה ביותר אבל בשלמות כל החיים, בזכות זה יזכה להיכתב ולהיחתם לשנה טובה ומתוקה. היושבים בבית הכלא היו רובם ככולם רחוקים משמירת תורה ומצוות, ע"כ הדגיש הרב בדרשתו שאפילו מצווה הכי קטנה תתקבל בשמיים כדבר גדול מאוד. לאחר הדרשה ניגש אל הרב אחד האסירים בשם קארל ואמר, שהוא קיבל על עצמו את מצוות שבת, אך הוא לא יודע מה ואיך לקיים זאת. כששמע הרב את קבלתו ניסה להניאו מכך היות ולא קל לקיים את המצווה הזו מחמת פרטיה ודקדוקיה הרבים, בפרט ליהודי כל כך רחוק משמירת תורה ומצוות. אמר לו, למה לך לקבל כזו מצווה מורכבת, קח איזו מצווה קלה ככיפה, ציצית וכד'. אבל קארל בשלו, שמעתי פעם על שבת, והחלטתי שאת המצווה הזו אני מעוניין לקבל על עצמי, אפילו אם זה קשה, קבלתי ואני לא חוזר בשום אופן מקבלתי, השאלה שלי, כבוד הרב, איך לקיים זאת? כשראה הרב את נחישותו לקיים את קבלתו, אמר לו, אני אשיג לך בעזרת ה' ספר על הלכות שבת, קארל לא ידע לשון קודש רק אנגלית לכן קנה לו הרב את הספר של הרב שמעון היידה מליקוואד על ל"ט אבות מלאכות באנגלית ושלה את הספר לבית הסוהר. בראש חודש חשוון כשבא הרב לתת את דרשתו החודשית התבונן בפני האסירים, והנה הוא לא רואה את קארל ביניהם, שאל הרב איפה קארל? מה, הרב לא יודע, סיפור נורא ומופלא התרחש עמו, אמרו האסירים, ביום שהוא קיבל את הספר על הלכות שבת שהרב שלח לו, הוא התחיל ללמוד בזה בהתמדה וברצינות, אבל ככל שלמד יותר ראה שהוא יודע פחות, ואינו יכול לקיים את מצוות השבת כהלכתה עד שלא ידע את הספר ישר והפוך, לכן הוא החליט שעד שהוא לא ידע את הספר הזה ישר והפוך לדעת מה מותר ומה אסור, הוא הולך להישאר בשבת בחדרו ולא לעשות כלום כל השבת כדי שלא יכשל ח"ו באיזו הלכה שאינו יודע – שלא יפר ח"ו את קבלתו האמיצה והחזקה. רבי, המשכיו האסירים וסיפורו, הוא לקח זאת כ"כ ברצינות עד שהוא אפילו לא נגע בכף או מזלג כי חשש שמא אסור לגעת בהם, והיו צריכים חבריו האסירים להכניס לו את האוכל לפה. אח"כ נודע לנו שהממשלה החליטה מחוסר מקום בבתי הסוהר לעשות תוכנית ניסיונית ולשחרר מכל בית סוהר כמה אסירים למעצר בית עם מעקב אלקטרוני, ואם זה יצליח ירחיבו את הרעיון לעוד אסירים ועי"כ יתפנה הרבה מקום בבתי הסוהר, עובדה שתחסוך מיליוני דולרים לאוצר האמריקני, מתוך הקהל הרב של מאה ועשרים אלף אסירים שיש בבית הסוהר שלנו נבחרו ארבעה לתוכנית הזו וקארל היה אחד מהארבעה. וכך זכה לצאת מהכלא!

מרוב התפעמות בהתרחשות הנסית שאירעה עמו בהתגשמות החלטתו וקבלתו האמיצה ללא פשרות. התקיים בו מאמר חז"ל במסכת שבת "רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי אלמלי משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלים". הרב החליט שהוא חייב ללכת לבקר את קארל בביתו, כשבא ראה אותו יושב ולומד בהתמדה עצומה את הספר הלכות שבת, וכך במשך הזמן המשיך להתקדם ביהדות עד שכיום הוא יושב והוגה בתורה כל היום, ועולה ומתעלה במעלות התורה והיראה...

לכל הנס והמהפך הגדול הזה, זכה ר' יהודה (קארל לשעבר) בזכות דבר אחד "החלטה" אבל החלטה בכל מחיר, החלטה ששום מכשול לא יעמוד בפני קיומה, כשזו עוצמת החלטה זוכים לניסים מהשמיים כדי לקיימה. אפילו בתחילת הדרך... זו לא הייתה סתם החלטה, זו הייתה החלטה מוחלטת, שהיה מוכן להקריב בשבילה הכל, מכיוון שעשה את הצעד הראשון שהוא יכול לעשות, אז הופיעה הסייעתא דשמיא והושיעה אותו חוץ לדרך הטבע... (כדי להבין מה סיפור זה קשור לפרשה, עיין באהל לחידוש)

מלצר הסתובב

בחתונה כולו מזיע עם מגש,
פנה אליו איש אחד ושאל אותו:
תגייד לי זה כבד? לא, זה שניצל ענה לו.

איזה כסף 'חמאס' הכי אוהב?? לירות...

איזה ארטיק 'חמאס' אוהב?? טילון...

למה דבורות מזמזמות?? כי הם לא יודעות לשיר!!

איך 100 גרם יכול להיזיז 100 טון?
מקק שנכנס לעזרת נשים.

אבא: כמה תשובות ידעת במבחן?
ילד: 2 שאלות בטוח - שם, כיתה.

קמצן מקבל שיחת טלפון - "הבן שלך אצלי, אם אתה רוצה אותו תביא \$100 דולר". אומר לו הקמצן - "הוא שותה?" - "כן" "אוכל?" - "כן". "מכוסה טוב בלילה?" - "כן". אז אולי תיקח גם את אח שלו?"

כמה נמלות יכולות להיכנס למעלית?
שום נמלה,
הם נופלות עוד קודם
בחור שלפני.

המשך <<<

חזקיהו הולך לישון ובבוקר הוא מגלה את עזה שטוחה לפניו ... איזה עזה.. כל צבא רוסיה וארה"ב ביחד זה צבא סנחריב.
זה חזקיהו!!

קעת נעבור למלך יהושפט... יהושפט קצת פחות מוכר..(הוא היה סבא רבא של סבא רבא של חזקיהו).
יהושפט היה מלך מאוד חזק ועוצמתי.. נאמר עליו: "ויהי יהושפט הולך וגדל".. ויהי יהושפט עושר וכבוד לרוב"..
והפלשתים היו כנועים לפניו והערבים היו מעלים לו מס כבד וכל העמים רעדו ממנו.. אבל זה לא נגמר בזה!! ליהושפט היה את הצבא הכי גדול מכל המלכים שהיו לפניו ולאחריו!

יותר מהצבא של דוד המלך יותר משלמה ויותר מאסא. ליהושפט היה **מליון מאה ושישים אלף חלוצי צבא!!** רק לשם השוואה לדוד המלך היה רק 330.000 חיילים- לאסא אביו של יהושפט היה 580.000 חיילים. רק להבין כל חיילי צה"ל כולל הכל זה פחות מרבע מזה. בקיצור: מדובר היה במלך עצום ואדיר!! מעצמה אדירה של כסף וצבא ומשאבים ועל אותו מלך, יהושפט מלך יהודה, אומרים חז"ל: כשהיה רואה תלמיד חכם, היה עומד מכסאו ומחבקו ומנשקו ומגפפו ואומר: אבי אבי, רבי רבי, מורי מורי. **מה כתוב כאן?** מליון מאה ושישים אלף חיילים!!! עומדים במשמר של כבוד מול יהושפט מחכים לפקודה מהוד מלכותו, ולפתע יהושפט מזהה מרחוק איזה אברך בן עליה שחוזר מהכולל עם איזה שקית של 'גל פז' באותו רגע יהושפט קם מכסאו ורץ אליו... רבי רבי... מורי מורי... בא שב על הכסא שלי.. **מאן מלכי, רבנן...**

יהושפט רצה שכולם ידעו. ברור שיש חיילים.. ברור שהם מוסרים נפש... ברור שיש עשירים וכסף וזהב ומכוניות ובתים של פאר.. אבל!! אתה האברך! הבחור שיושב ולומד תורה אתה מעל זה. "ויגבה לבו בדרכי ה' - זה יהושפט".

אבל הצאצא שלו חזקיהו: אמר משהו אחר אין חיילים... אין צבא... אין כלום. "אין לנו שיעור רק התורה הזאת" חוץ מהתורה ולומדיה אין אף אחד.. צריך להאמין בזה, זה לא פשוט בכלל. חזקיהו האמין בזה במליון אחוז. לכן אצלו זה הוכיח את עצמו.

נשים לנגד עינינו את דבריו החדים כתער של רבן של ישראל רבי **דב לנדו שליט"א** שביקש לפרסם בכתב ידו:

ידעו כל לומדי התורה ועימהם כל החרדים לדבר השם כי אין לנו אלא לימוד התורה, המתעסקים בפעולות אחרות, מושכי לבבות רפופים המדמים כי בהם תשועתנו מכל הצרות והסכנות האופפות אותנו, ידעו כי רבה משוגתם ורב היזקם לעצמם לילדיהם ולבני ביתם ולאחרים וכאשר מקובל לנו מרבתינו זצ"ל.

לסיום הוא קורא בתחנונים לכל המתבלבלים: "עזבו עזבו את משוגות ורעיונות ודמיונות לבותיכם ושובו אל השם בתורה לימודה וקיומה, תשובה ותפילה לבורא עולם כי יצילנו מכל הפגעים ומרעין בישין הבאים עלינו ותשועת ה' כהרף עין. עכ"ד.

שבת שלום שמשון אליעזר פוקס

**ברכה והצלחה
ובריאות איתנה
לאמנון בן נגיט
הי"ו ומשפחתו**

"עץ חיים היא למחזיקים בה"
לזכות להצלחה ולבריאות איתנה
אסף מזרחי בן רחל ומשפ' הי"ו
שאל סאלם בן נגיט ומשפ' הי"ו
דוד אשר בן איבון ומשפ' הי"ו
דוד חיים בן עליזה ומשפ' הי"ו
טוביה שרבי בן נוימה ומשפ' הי"ו
אופיר דלל בן אורה ומשפ' הי"ו

השיעור מהרבנית **דניס שרבי תחי'**
בימי ראשון בשעה 20:00
בבית הכנסת "יגדיל תורה"
רח' הרצל 52 במקלט

שיעור בפרשת שבוע
מהרב **שמשון פוקס שליט"א**
כל יום חמישי מיד לאחר מנחה
בביכני"ס אור אבנר
רח' משה דיין קרית הסביונים יהוד
מנחה - בשעה 16:10

בית הכנסת "היכל יצחק דוד"
רח' דוד אלעזר 18

תפילת שחרית - 7:00
מנחה וערבית (סמוכות) 16:15
שיעורי תורה אחרי ערבית

בית הכנסת
"יעולי בבל"

ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל

תפילות בימי חול: שחרית - 7:30

מנחה - 16:15 ערבית - 17:00

שיעורי תורה אחרי ערבית

יום א' ב' ד' - רב בית הכנסת

הרב יהונתן הכהן אמדדי שליט"א

יום ג' - הרב שמשון פוקס שליט"א

יום ה' - הרב נאור דרשני שליט"א

יום ה' - הרב רפאל עגיב שליט"א

בשעה 19:00

תפילות שבת קודש:

שיר השירים - 16:00 מנחה - 16:15

קבלת שבת - 17:00

שחרית - 7:00 מנחה א' - 13:30

מנחה ב' - 16:15 ערבית - 17:00

שיעורי תורה בשבת:

הרב בן יאבו שליט"א - 12:30 וב- 14:10

לימוד אברכים עם תלמידים כל יום שני ורביעי בשעה 20:00
ערבית מאוחרת: יום ב' 20:45 יום ד' 20:45 יום ה' 21:00

לבריאות ברכה והצלחה **סמי בן חילוה** ו**שמחה בת שרה הי"ו** הם וילדיהם וכל אשר להם.